

Cena mého dětství

Magie existuje a každý, kdo má trpělivost, se může naučit sesílat kouzla. Ale trpělivosti je třeba hodně: i to nejjednodušší kouzlo vyžaduje jeden rok studia. Mocnější kouzla vyžadují víc. Kolik let života mám studiu obětovat já? (povídka, 1000 slov)

Ahoj. Jmenuji se Daniel a je mi 8 let. Jsem tedy již dost starý na to, abych se mohl začít učit kouzla. Pokud totiž budu chtít. Naštěstí Česko není z těch zemí, kde rodiče vybírají kouzla svým dětem. Sedím tedy teď ve školní knihovně a listuji *Hlavním katalogem kouzel*, jestli mi něco nepadne do oka.

Prvních pár stránek jsem přeskočil rychle. *Levitující světlo*, *menší ohňostroj* a *vynucený spánek* nejsou úplně užitečná kouzla. Jak říká přísloví, "pokud se to dá koupit, nemá cenu se to učit". Baterku, rachejtle nebo prášky na spaní by mi rodiče koupili k vánocům. Nemusím kvůli nim rok studovat.

Ale ono to není přesně rok, že?

Udělám si pár poznámek na papír. *Katalog* říká, že jednoroční kouzlo, jako je například *levitující světlo*, se dá naučit za 2 100 hodin při intenzitě alespoň 35 hodin za týden. Taková intenzita samozřejmě stačit nebude: 35x52 je.... uh.... počkej chvíli... podržet si jedničku... ah, 1820. Tedy stačit nebude. Kdybych si rozvrhl čas učení rovnoměrně, dalo by to něco přes 40 hodin týdně.

Ale ta podmínka minimální intenzity tu pořád je: každý týden bych musel studovat alespoň 35 hodin, i o prázdninách a Vánocích, jinak se kouzlo nenaučím. Teď mám ve škole celkem 25 vyučovacích hodin týdně, to je nějakých 20 hodin studijních času. A už teď se každý den ve škole těším, až už škola končí a já si budu moct jít číst a hrát.

V *Katalogu* otočím na další kapitulu, kde jsou kouzla tříroční. Hned první z nich je to, co mě zajímá. *Létání*. Už od doby, kdy jsme s rodinou poprvé letěli letadlem na dovolenou jsem si přál se po obloze prohánět sám. Ano, vím, že podle přísloví bych o tom neměl ani uvažovat, ale *létání*!

Dychtivě si přečtu stručný popis kouzla. "*Sesílatel může létat rychlostí 4 m/s po dobu 5 minut, všemi směry. Létání nevyžaduje zvláštní koncentraci. Pokud doba trvání vyprší zatímco je sesílatel ve vzduchu, sesílatel se snese pomalu k zemi jako by byl pod vlivem perička. Kouzlo lze seslat třikrát za den.*"

Už si sám sebe představuju, jak to kouzlo umím. Čtyři metry za sekundu není málo, já ujdou za sekundu stěží jeden metr. Nemusel bych už čekat na výtah. Nebo na zelenou. Mohl bych machrovat na svoje kamarády. Třikrát za den. ...Nakonec, to zase tak užitečné možná není.

Moje sestra se učí *létání*. Jmenuje se Lenka, je tři třídy nade mnou. Studium *létání* by ji normálně zabralo tři roky, ale rodiče ji samozřejmě nedovolili plnou dobu studia. Musí tedy studovat *zpomaleným způsobem*, což znamená minimální intenzitu 15 hodin týdně, a navíc tři týdny volna ročně. Doba studia tím ale narostla na dvojnásobek. Lenka začala v devíti letech, tedy, pokud všechno půjde dobře, se naučí létat v patnácti.

Rodiče nechtěli, aby celé dětství strávila koukáním do runové knihy, ale Lence se to nakonec podařilo protlačit. Pomohlo jí, že už od svých čtyř let chtěla být hasičem. Záchraně jednotky se prý doslova perou o nováčky s *létáním*. Ale stejně, šest let studia.

A nejhorší na tom je, že to není ani zajímavé studium! Člověk se musí bezchybně a nazpaměť naučit posloupnost několika tisíc run příslušných danému kouzlu, *a to je zajímavá část*. Zbytek času člověk věnuje zírání na jednotlivé runy, díky čemuž prý dostane nadhled do jejich spojitosti s velkými runovými čarami nebo tak něco, a jeho mozek pak bude schopen kouzlo seslat. Říká se, že nudnější činnost člověk nevymyslel.

Ale studovat to je třeba. Když člověk nestuduje alespoň stanovenou minimální intenzitou, nadhled se prý z mozku začne ztrácet člověku před očima, minutu za minutou.

Lenka už tohle strpěla dva roky, ale ještě čtyři ji čekají. Při svém způsobu má tři týdny možného volna, ale nechce riskovat je použít příliš brzy. Loni studovala svých patnáct hodin i během týdne, kdy měla čtyřicítkovou horečku. Nic se nenaučila, ale také nic nezapomněla.

Zvládnul bych to já taky? Cena je velká, ale to i odměna. Tříroční kouzla jsou velmi mocná. *Létání* mě vždy lákalo, ale ostatní taky. *Uzdrav těžká zranění*, které dokáže zacelit veškeré krvácení. *Zóna pravdy*, která dokáže člověka přimět, aby nelhal. *Babylonská rybka*, díky které rozumíš všem jazykům světa a umíš jimi mluvit. Nebo třeba *Šestý smysl*, který ti řekne, jestli to, co se chystáš udělat, bude mít neočekávané následky.

Anebo, mohl bych jít ještě dál. Rychle otáčím stránky, dokud se nedostanu k poslední kapitole *Katalogu*. Každý malý kluk samozřejmě dychtivě přečetl tyto stránky, ale nikdo nebyl dost hloupý, než aby se nějaké z kouzel v této kapitole začal učit. I pokud by byl, musel by to vzdát anebo zešílet mnohem dříve, než by uspěl.

Epická kouzla -- kouzla tak těžká, že posloupnost, kterou si sesílatel musí zapamatovat, vydá na několik svazků runových knih. Žádné z nich nikdo nikdy neseslal. Nejjednodušší z nich, *Zmrtvýchvstání*, navrátí život komukoliv, kdo zemřel během posledních 200 let, pokud nezemřel na stáří. Sesílatelné pětkrát za den. Doba studia: 70 let.

Kdybych začal studovat teď, plnou rychlostí, dokázal bych *zmrtvýchvstání* seslat v 78 letech. Pokud bych se dožil průměrné očekávané doby života -- 92 let -- a sesílal kouzlo důsledně pětkrát denně, 365 dní v roce, za zbývajících 14 let bych ho seslal... um... 25550x.

Když to takhle člověk vezme, dát svůj život, aby 25 tisíc jiných mohlo žít... kdo by to neudělal? Lidé se obětují každý den, aby zachránili třeba jednoho dalšího člověka. Ale dát vsázku svůj život, jednou, v jedné krizi, se zdá být snazší než se odhodlat věnovat 70 let svého života nejnudnější činnosti, jakou kdy lidstvo vymyslelo.

A jsou tu i další kouzla: *Velké příměří*, které zabrání veškerému násilí v obrovském regionu, nebo *Perfektní syntéza*, kterou sesílatel vyvolá lék na libovolnou nemoc včetně návodu na jeho výrobu.

Jen pouhých pár lidí by stačilo, aby se k nám vrátilo 25 000 mrtvých, abychom nastolili světový mír a abychom vyléčili všechny nemoce. Nenašel se nikdo.

A co já?

Podívám se na Lenku, která sedí vedle mě, zabořená do runové knihy. Zbývají ji čtyři roky a pak bude umět létat vlastní silou.

Podívám se do *Katalogu*, na kapitolu s epickými kouzly. Sedmdesát let mého života, a mohl bych být hrdinou světa.

Podívám se z okna, kde si na prolézačkách hrají moji spolužáci. Mohl bych být normální kluk.

Nakonec, vždyť se přece najde někdo jiný.

Zavřu *Katalog* a vyběhnu ven.